

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 651/2024
17.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Обреновић, адвокат у ..., против туженог Република Србија, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате, вредност предмета спора 60.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 946/24 од 28.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против става другог изреке пресуде Привредног апелационог суда Пж 946/24 од 28.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против става другог изреке пресуде Привредног апелационог суда Пж 946/24 од 28.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 3544/2023 од 01.11.2023. године, ставом I изреке, усвојен је тужбени захтев па је тужени обавезан да на рачун Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, обрачуна и уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за месец јануар, фебруар и март 2015. године на износе месечних зарада утврђених правноснажном пресудом Привредног суда у Београду 9 11 5268/20 од 22.07.2021. године, правноснажном пресудом Привредног суда у Београду 5 11 5107/20 од 02.03.2021. године, правноснажном пресудом Привредног суда у Београду 29 П 5652/20 од 22.12.2020. године, ближе наведених у изреци првостепене пресуде. У ставу II изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 45.000,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 946/24 од 28.02.2024. године, делимично је одбијена жалба туженог као неоснована и потврђена је првостепена пресуда

у ставу I изреке. Делимично је усвојена жалба туженог па је првостепена пресуда преиначена у ставу другом изреке тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде у ставу другом изреке којим је преиначена одлука о трошковима поступка тужилац је изјавио благовремену ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23 – др. закон) је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући по основу цитиране законске одредбе, Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Трошкови поступка представљају споредно потраживање које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе. Стога нема потребе за новим тумачењем права, за разматрањем правних питању у интересу равноправности грађана и од општег интереса, нити је потребно уједначавање судске праксе.

На основу изнетог, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП и одлучио као у првом ставу изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) у вези члана 420. ЗПП и установио да ревизија није дозвољена.

Према одредбама члана 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против одлуке о трошковима поступка. Трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање и не узимају се у обзир приликом утврђивања права на изјављивање ревизије, па је Врховни суд закључио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић